

OBAVIJESTI

Kroz tjedan koji je pred nama posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 12. 06.	Svagdan 10. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Utorak 13. 06.	Sv. Anon Padovanski, prez. i n.	u 8,00 u 9,00 sati i u 19,00 sati
Srijeda 14. 06.	Svagdan 10. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 15. 06.	TIJELOVO-svetkovina presv. TIJELA I KRVI KRISTOVE	u 7,30; 10,00 i u 19,00 sati
Petak 16. 06.	Svagdan 10. tjedna kroz godinu	u 7,30 u 12,00 i u 19,00 sati
Subota 17. 06.	Svagdan 10. tjedna kroz godinu	u 9,00 i u 19,00 sati
Nedjelja 18. 06.	11. NEDJELJA KROZ GODINU	u 7,30; 10,00; i u 19,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00** i u 19,00 sati.

-U utorak, na spomendan sv. Antona jutarnja misa će biti u 8,00 sati kao završetak ovogodišnje školske i vjeronaučne godine, zatim u 9,00 sati u kapeli sv. Antona i navečer u župnoj crkvi u 19,00 sati.

- U četvrtak je svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove. Sv. mise su kao nedjeljom, a nakon večernje sv. mise u 19,00 sati je euharistijska procesija po gradu. Kreće se iz župne crkve ulicom Svete Marije, Braće Vidulića sa postajom na glavnom gradskom trgu te povratak u crkvu Brdinom. Molimo stanovnike ulica kojima prolazi procesija da uredi i okite svoje kuće, dvorišta i dr. Prvopričesnici će posipati put cvijećem stoga ih molimo da dođu u prvopričesničkim haljinicama i sa laticama cvijeća u košaricama.

- U petak je uz redovne mise i hodočasnička misa u 12,00 sati.

- U subotu je sv. Misa u 9,00 sati u kapeli Majke Božje Žalosne - Adolorati, a navečer u župnoj crkvi u 19,00 sati.

- Tisak: Glas koncila, Veritas, Book, i Radosna vijest.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su nedjeljom i blagdanom u 9,00 sati, ostale dane u 18,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
www.zupa-bdm-losinj.hr; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr

Odgovara: Ivan Brnić, župnik

Župa Rođenja B.D.Marije

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: X

11. lipnja 2017.

Broj: 453

PRESVETO TROJSTVO

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Izl 34,4b-6.8-9

Drugo čitanje: 2Kor 13,11-13

Evangelje: Iv 3,16-18

U ono vrijeme reče Isus Nikodemu: „Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu. Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega.“

Zrnje

„Ako vidiš ljubav na djelu, vidiš Trojstvo“, pisao je sv. Augustin. Posljednja svrha Božjega djelovanja u otajstvu Trojstva i slanju koje ostvaruje unutar Trojstva jest ulazak stvorenja u savršeno jedinstvo Oca, Sina i Svetoga Duha. to se ostvaruje već sada: pozvani smo biti „stan“ trojedinom Bogu i odnosima ljubavi unutar Trojstva: „Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ, pa će i moj Otac ljubiti njega, i knjemu ćemo doći i kod njega se nastaniti“ (Iv 14,23). Biti mjesto Božjega boravka i očitovanja njegove ljubavi – to je život vjere i put spoznaje Boga.

Svetkovina Tijela i Krvi Kristove

Svetkovina Tijela i Krvi Kristove jedna je od idejnih blagdana koji su duboko ukorjenjeni u životu Katoličke crkve. Povijesna podloga i razvoj kreću od 8. stoljeća a službeno potvrdu dobivaju u 13. stoljeću kada se satavljaju euhološki obrasci koji nisu promjenjeni do današnjih dana.

Izjava pape Grgura VII. (†1085.) o vremenu „otkad je Teutoncima dana uprava naše Crkve“ vremenski je početa promjena u rimskoj liturgiji. Vrijeme je to kada se rimski obred nameće na cijelo područje kojim vladaju merovinški i karolinški vladari. Tijekom njihovih posjeta Rimu svečanosti i ceremonije papinskog dvora, ljepota rimskog stila, skandiranje pri izgovoru, sročnost i odmjeranost u euhološkim obrascima ostavljaju duboki dojam. Želeći prenijeti doživljaj i ljepotu rimskih slavlja oni pri povratku u svoje zemlje sa sobom nose sakramentare i ordine kojima se služe rimske crkve. Na carevu molbu poslije se šalju i originalne liturgijske knjige. Poradi nedostatka obrazaca za pojedine blagdane stvaraju se novi koji nisu vlastiti rimskoj liturgiji. Dodaju se galski elementi koji su im dali „oznaku dramatičnosti i maštovitosti“ koji dodaju „poticaj osjećajima, mašti i srcu na što su ti narodi bili uvelike navezani“. Problemi koji će nastati proizlaze iz dodatne činjenice da narod van Italije nije poznao latinski jezik. Kako bi se približilo otajstvo narodu dolazi do alegorijskog tumačenja slavlja. Sudjelovanje i razumijevanje liturgijskih slavlja svodi se na puko promatranje, a pričest vjernika postaje jako rijetka te se nadomješta gledanjem. Pronalazimo svjedočanstva o važnosti podizanju hostije poslije posvete i njenom pokazivanju narodu, „a čak su i za kadioničara bile dane upute da pazi kako bi kod incenzacije za vrijeme podizanja ne bi dimom od tamjana zamaglio vjernicima Presveto“. Plod svega rečenog dovodi do nerazumijevanja te do raznih praznovjerja. Ljudi su vjerovali da za vrijeme promatranja podignute hostije neće starjeti, da će im se sačuvati vid, da vrijeme gledanja hostije produžuje život i skraćuje vrijeme ispaštanja od zaslužene kazne. Ovakvo podneblje i razumijevanje bili su idealni za nastanak idejnih blagdana.

Nastanak blagdana

Podlogu za nastanak blagdana veže se uz dva viđenja. Prva predaja donosi viđenje redovnice Julijane iz Liègea iz 1209. god. s poticanjem na štovanje i uvođenje posebnog euharistijskog blagdana, kojeg će uvesti za svoju biskupiju 1246.god biskup Robert iz Liègea. Drugi događaj spominje slučaj iz Bolzana 1263. god gdje je svećenik posumnjao u Kristovu prisutnost te vidio krv koja je ostavila tragove. Ovi događaji doprinijeti će

širenju blagdana na cijelu Crkvu. Poseban doprinos tomu pridaje papa Urban IV. 1264. god. kada izdaje bulu „Transiturus de hoc mundo“, 11. kolovoza 1264. god. Vjerovati predaji ili ne ostaje pitanje, jer u ono doba nije se previše događaja ove vrste podvrgavalo kritičkoj metodi. Ali je i predaja i postanak blagdana Tijelova u potpunosti sa vjerničkim mentalitetom toga vremena da više promatraju euharistiju nego je blaguju.

Procesija

Zanimljiv fenomen koji se veže uz blagdan je „teoforička procesija“. Niti Urban IV. niti njegovi nasljednici koji su promicali blagdan ne spominju procesiju po gradskim ulicama. Prvi spomeni su u Kölnu 1274. god a pronalazimo je i u Zagrebu 1279. god. U Rimu se procesija uvodi oko 1350. god. Zanimljiv je podatak iz 1320. god. gdje sabor u Sensu govori da je procesija „u ove dane uvedena nekako božanskim nadahnućem“. U procesiju se uvode elementi procesija prosnih dana sa četiri postaje na četiri strane svijeta te čitanjem evanđelja, molitava i blagoslovom. Na ovaj način uključujući u molitve zazive za opći napredak, protiv zala, nepogoda i pogibelji, uključuju se interesi cijele zajednice te se omogućava sudjelovanje koji se ni izdaleka nije moga ostvariti unutar misnog slavlja.

Procesija danas

Prenotade u redu euharistijskih procesija donose upute o slavljenju same procesije. Donosi se preporuka tijekom procesije, broj postaja nije određen. Zanimljivo je da obrednik iz 1974. god. spominje samo stajališta s euharistijskim blagoslovom dok u obredniku iz 1985. god. stoji „Gdje se ne mogu ili nije zgodno držati četiri postaje, može ih se uzeti manje“. Postaje su tematski određene te odražavaju određene vidove euharistije.

- Prva postaja govori o euharistiji kao trajnoj prisutnosti Kristovoj,
- Druga postaja ima temu euharistija Kristov i naš Vazam,
- Treća postaja ima temu euharistija kao žrtva,
- Četvrta postaja ima temu euharistija kao gozba.

Euhološki obrasci pri podjeljivanju blagoslova na prve dvije postaje je identičan te se zaziva nad pojedince i plodove zemlje, na trećoj postaji samo nad pojedince, a na četvrtoj postaji blagoslov se zaziva da štiti i sačuva mjesto, stanovnike, polja i plodove.

Analiza misnih čitanja

Tijelova spada u Gospodnje blagdanu vremena kroz godinu. Slavi se uvijek četvrtkom nakon svetkovine Presvetog Trojstva. Nema svoja određena čitanja tj. misna čitanja razlikuju se kroz liturgijski ciklus. Uz tekstove Svetog pisma prisutna je i posljednica.